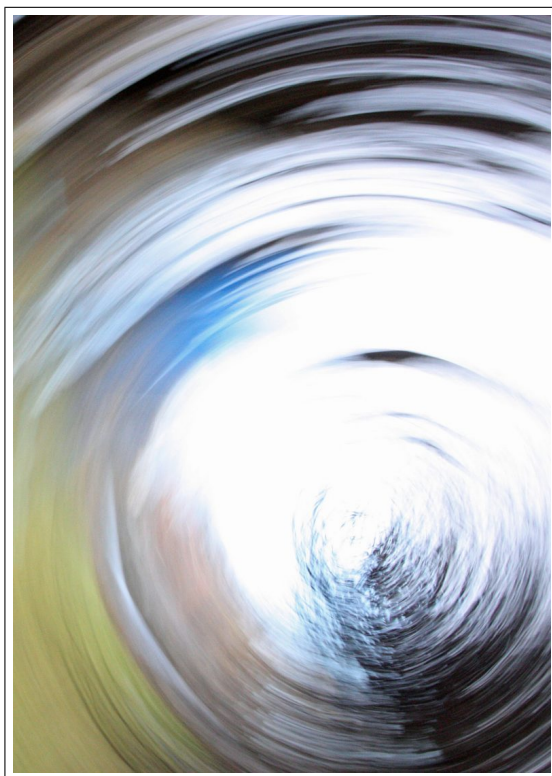

Non Solum

Syksy 2012

Sisällysluettelo

Uusia tuulia toimituksessa	3
Runoutta ja suklaaterapiaa	4
Ryhmäytymispäivä Klassikan tyyliin	6
... from the black depths of my own soul	10
European Youth Forum -raportti	13
Nikke Variksen matka makujen maailmassa	14
Mikkonen ja Heikkinen suosittelevat Mustaa Lammasta	16
Taneli Juvosen protskupaukku	17
Toimittajat esittäytyvät, osa 1	19
Valokuvia	23

Uusia tuulia toimituksessa

Non Solum - Pääkirjoitus

Muistan hyvin, kuinka kaksi vuotta sitten päädyin kirjoittamaan Non Solumia. Se ei ollut oma ideani, mutta ei missään nimessä huono sellainen. Minut värvättiin suoraan äikän tunnilta toimituksen kokoukseen, jossa istuskelin kattoon tuijotellen ja miettien minne olin oikein joutunut. En itse asiassa edes muista ensimmäistä kirjoittamaani juttua.

Homma lähti liikkeelle ripeästi ja huomasi kipittäväni kuuliaisesti palaveripöydän ääreen aina kun käsky kävi. Porukka ympärilläni vaihtui abien kirmatessa lukulomalle ja uusien hämmentyneiden ykkösten hiipessä ovesta sisään silmät pyöreinä.

Tänä syksynä muutos olikin tavallista suurempi. Saimme Kertun uudeksi kaitsijaksemme ja Koulun lehti -kurssin myötä uusia toimittajia enemmän kuin kukaan osasi toivoa. Lehti siirretään tästä numerosta alkaen nettiin luettavaksi, ja saimmepa lehdelle Twitter-tilinkin. Kyllä olisivat vuosikymmeniä sitten lehteä käsin kirjoittaneet klassikkalaiset ihmetelleet, jos olisivat tästä tienneet!

Muutokset ovat ehdottomasti hyväksi. Ilman niitä lehti menettäisi hiljalleen ajankohtaisuuttaan ja unohtuisi. En epäile, etteikö Non Solumin henki tulisi pysymään mukana lehdeenteossa uudistuksista huolimatta. Lehteä tehdään opiskelijoiden voimin, opiskelijoita varten.

Perinne tulee pysymään Klassikassa vielä kauan sen jälkeen, kun olen itse täältä lähtenyt ja seuraava omaa selväjärkisyyttään epäilevä päätoimittaja tuskailee olemattoman pääkirjoituksen kanssa deadline koputuksessa takaraivossa. Välillä iskevästä luomi-

sen tuskasta huolimatta lehden tekeminen on ollut antoisaa ja opettanut monenlaista kirjoittamisesta. Se on varmasti yksi asioista, jotka tulevat ensiksi mieleen vuosien kuluksua lukioaikoja muistellessa.

Nyt edessä ovat uudet haasteet. Pääsykokeet ja yo-kirjoitukset odottavat epätoivoisia pönttääjiään.

Toivotan niin lehden pariin ahertamaan jääville kuin muillekin klassikkalaisille intoa, mahtavia ideoita ja uskallusta luoda itse omat perinteensä!

Tanja Vartiainen

(Kannen ja pääkirjoituksen sisällysluettelokuvat **Juuso Jonninen**, 11A)

Kuva 1: Tanja Vartiainen

Runoutta ja suklaaterapiaa

Päätoimittaja haastatteli Non Solumin pitkäaikaista ohjaajaa
Leena Hiltusta

Kauanko Sinä olet toiminut opettajana Klassikassa? Vuodesta 1977. Olin kyllä välillä Siilinjärvelläkin pari vuotta.

Mitkä ovat parhaat puolet opettajan työssä? Tavanomainen tuntityöskentely on mielestäni aina ollut parasta. Kun saa nähdä oppilaan todella inspiroituvan aiheesta, itselkin tulee onnistunut olo. Olen puhunut neljän sekunnin säännöstä: jos opettaja ei saa luokkaan astuessaan neljässä sekunnissa jonkinlaista kontaktia ja yhteyttä oppilaisiin, sitä ei ole tulossa koko tunnin aikana, eikä ehkä ikinä.

Tärkeintä ja hohdokkainta mielestäni on, jos opettaja pystyy herättämään oppilaan mielenkiinnon opettamaansa aineeseen. Jokainen opettaja avaa omia ikkunoitaan eri aihepiireihin: kirjallisuuteen, matematiikkaan, luonnontieteisiin jne. Oppilas valitsee kiinnostuksenkohteensa ja pääsee toteuttamaan toiveitaan ja unelmiaan.

Opettaja on kuin saattaja, joka lähettää matkalle, laittaa eväät. Oppilas on aina se joka lähtee. Opettaja jää (tai niin kuin minä, joka lähdän nyt ja oppilaat ja kollegat jäävät).

Kauanko olet ollut ohjaamassa Non solumin tekemistä? Aloittelin lehden parissa 90-luvulla.

Mikä on ollut parasta lehden tekemisessä? Lehti on aina ollut persoonallinen oppilaiden äänitorvi, jonka sisältö on heidän suunnitteleman. Se seuraa tiiviisti omaa aikaansa, ja on ollut mielenkiintoista katsella sen

muuttumista ajan myötä. Oma roolini on ollut toimia eräänlaisena koordinaattorina, sopia toimituksen tapaamisista ja muista käytännön asioista oppilaiden keskittyessä itse lehden tekoon.

Vuosia sitten lehteä tehtiin kiireen vilkkaa välitunneilla ja painettiin käsikäyttöisellä koneella. Se ilmestyi paljon useammin kuin nykyisin, joskus vain irtonaisina sivuina. Osa teki kuvitusta, osa kirjoitti juttuja. Nykyisin homma toimii eri tavalla. Uusia asioita lehden teossa ovat taitto ja kaikkien siihen liittyvien atk-juttujen hallinta.

Miten toivoisit lehden kehittyvän tulevaisuudessa? Toivottavasti se seuraa aikaansa myös tulevaisuudessa ja pysyy oppilaiden omana julkaisuna. Tekemisestä menee maku, jos tekijöitä ohjataan ja määrällään liikaa! Toivoisin, että lehti pysyisi perinteiltään ja periaatteiltaan melko samanlaisena. Toki nykyaikainen tekniikka tuo oman lisänsä lehden henkeen, mutta toivottavasti se ei muutu liikaa eikä siirry kokonaan nettiin, paperinen versio on ehdoton suosikkini!

Miten haluat viettää eläkepäiviä? Haluan tehdä kaikkea sellaista, mihin normaalisti ei ole ollut aikaa. Pidän teatterista, konserteista ja näyttelyistä, toivottavasti ehdin nyt nauttia niistä enemmän ja totta kai viettää aikaa tyttärenpoikani Timon (3,5 v) kanssa. Matkustelukin on lähellä sydäntä, haluaisin lähteä uudestaan ainakin Prahaan, Berliiniin ja Roomaan. Myös ihan tavallisetkin asiat saavat enemmän aikaa, kuten omenien säilöntä

ja totta kai kirjojen lukeminen.

Myös urheilulle jää aikaa: keppikävelyä, jumppaa ja kuntosalia on nyt mahdollisuus harrastaa enemmän. Ilman niitä en olisi hengissä selvinnyt läpi työntäyteisten kouluvuosi-

Mitä haluaisit sanoa klassikkalaisille?

Saisio kirjoittaa kirjassaan Kainin tytär, että reppuun pitää pakata elämän eväiksi ruisleipää ja shamppanjaa! Jos jompikumpi puuttuu, ei tule mitään. Eli pitääkää jalat maassa, mutta pää pilvissä. Unelmia ei ole ikinä liikaa.

Reppu selkään ja matkaan!

Myötätuuleen

iloisesti, iloisesti

Hiukset heiluen

Vastatuuleen

ylpeästi, ylpeästi puskien.

(Basho)

Loppuun on pakko kysyä, että mistä lähti ajatus suklaaterapiaan? Oppilaiden veren-sokeri on tunnilla liian alhaalla! Suklaa auttaa siihen nopeasti. Se myös piristää totta

kai. Fazerin pähkinäsuklaa on ehdottomasti oma suosikkini, mutta ei ehkä paras suklaaterapiaan, sillä se jakaa mielipiteitä ja jotkut ovat allergisia.

Kuva 2: Kunniakuja Leenalle ¹

Tanja Vartiainen

¹<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/leena-hiltusen-haastattelu/leenajukka-copy-2/>

Ryhmäytymispäivä Klassikan tyyliin

Klassikan opiskelijat saivat päivän ajan kokea, millaista on olla urheilulukiolainen

Syksy ja kouluaherrus ovat jo pitkällä ja syys-sateet alkavat muuttua pian lumeksi. Syyslo-milta palattuaan Klassikka vietti ryhmäytymispäivää, jolloin urheilulukiolaiset tutustut-tivat opiskelijoita erilaisiin urheilulajeihin. Pa-ri Non Solumin toimittajaa, eli me, Julia ja Mia, tarkkailivat tapahtumaa. Jakaannuim-me aamulla koululle ja Savon Sanomat -aree-nan jalkapallopisteelle.

Shakki – taktisia siirtoja ja lep-poisaa tunnelmaa

Luokassa 201 shakin peluu oli jo täydes-sä käynnissä. Ilmassa oli jatkuvasti mukavan leppoisaa, siirtoihin liittyvää puheensorinaa. Shakki oli melko monelle aika uusi, erikoinen ja kokeilunarvoinen asia. **Erik Rönkä**, 11E, kuljeskeli pelaajien joukossa antaen heille hy-viä peliin liittyviä neuvoja. Hän kertoi aloitta-neensa lajin 10-vuotiaana ja menneensä 11-vuotiaana kerhoon pelaamaan.

– Se on kiinnostava laji, jossa oppii koko ajan uutta. Siihen kuuluu paljon edustusmatkoja myös ulkomailla. Viime helmikuussa kävin Is-lannissa, Erik kertoo.

– Lajin myötä saa myös uusia kavereita

Shakin huonoksi puoleksi hän nimeää sen, et-tä koulun ja harrastuksen yhteensovittaminen on välillä vaikeaa. Hän kertoo harjoittelevan-sa joka päivä ja pitävänsä siitä päiväkirjaa. Turnauksissa hän käy pari kertaa kuukaudes-

sa.

Entäpä tulevaisuudensuunnitelmat lajin suhteen? – Haluaisin pelata ammatikseni shakkia. Saahan kisoista palkintorahoja ja pystyy niillä elättämään itsensä. Shakin opet-taminenkin on kivaa hommaa.

Mitä mieltä Erik on yleisesti urlusta?

– Onhan se mahtava juttu. Pystyy aamui-sin treenaamaan ja sillä tavalla yhdistämään koulun siihen hyvin. Saa kursseja ja saa kurs-simääriin myös helpotusta.

Mistä shakista kiinnostuneen kannattai-si mielestäsi aloittaa? – Kuopiossa pyörii maanantaisin Shakin ystävät -kerho. Netis-sä on myös mahdollista pelata esimerkiksi si-vulla www.flyordie.com². Pidän netissä Joen-suun shakkikerho -blogia, kannattaa käydä lukemassa!

Lentopallo – erilaisia lyöntejä ja ryhmähenkeä

Seuraava kohde oli lentopallopiste. Siellä aloi-tettiin erilaisilla verryttelyillä, kuten käsien- ja ranteiden pyörittelyillä ja muilla liikeradan harjoitteluilla. Sen jälkeen siirryttiin lyönti-harjoitteluun; tyylejä siihen olivat hihalyönti, sormilyönti ja iskulyönti. Porukka jakaantui kahtia, ja toinen osa harjoitteli ensin heittä-mällä tennispalloja seinää vasten. Sitten siir-ryttiinkin käyttämään ihan oikeaa lentopalloa syöttämällä sitä ensin parille ja lopulta ver-

²<http://www.flyordie.com>

kon yli. Itse lentopallopeli tuntui olevan melko tasaväkinen, ja alkukankeuden jälkeen rupesi näkymään hienoja lyöntejä. Harjoitus teki mestarin, tässäkin. Ryhmähenki näytti kasvavan toisia tsemppaamalla ja kommunikointi joukkueen jäsenien välillä harjoittui.

Kakkosvuosikurssilainen, **Emilia Joensalo**, suostui haastatteluun pelien jälkeen. Hän mainitsi kokeilleensa lajia ensimmäistä kertaa toisella luokalla. Emiliaa pari vuotta vanhempi isosisko pelasi lentopalloa, joten hänkin innostui siitä.

Emilia kertoi treenaavansa joukkueen kansa iltaisin neljä kertaa viikossa. Aamutreenejä hänellä on muutaman kerran viikossa. Yhteensä treenejä on 10–12. Vähän alle puolet koostuu hänen mukaansa fysiikan treenauksesta.

– Nautin treenaamisesta, siitä tulee hyvä olo, adrenaliinitaso kohoaa. Koordinaatio kehittyy. Se piristää päivää mukavasti. Sen avulla pysyy kunnossa ja samalla saa myös kavereita. Pelireissut kuuluvat tietysti myös lajiin.

Entä onko lajissa jotain huonoa?

– Se vie niin paljon aikaa, ettei muuhun jääkään sitä kovinkaan paljon. Mutta olen kylä hyväksynyt sen. Mahdolliset vammautumiset ovat ikäviä. Joskus jos tulee pelissä monta virhettä peräkkäin, vaatii henkistä kanttia saada itsensä kasaan ja tsemppata itseään hyviin suorituksiin.

Emilialla on aika vahvat tulevaisuudensuunnitelmat lajiin liittyen. – Pelaaan nyt naisten 1. sarjassa ja tavoitteenani olisi mestaruusliigan pääseminen. Ulkomailla pelaaminenkin olisi hienoa, mutta siellä on tosi korkeat vaatimukset.

Lajista kiinnostuneita Emilia neuvoo kysymään neuvoja mahdollisilta sitä harrastavilta tutuilta tai ottamaan rohkeasti yhteyttä

seuraan. Hänen mukaansa Beach Volley on kevyempi laji aloittaa.

– Jos haluaa lisätietoa lentopallosta, voi mennä katsomaan pelejä ihan paikan päälle. Esimerkiksi Neulamäessä on miesten pelejä viikonloppuisin.

Tyttö pitää urlussa hyvänä aamutreenejä, kurssisuorituksia ja mahdollisuutta kasvattaa treenimäärää.

Päivällä suuntasimme Kuopio-hallille tarkkailemaan lajeja. Huhhuijaa, millainen vilinä siellä kävi! Kaikkialta kuului kannustushuutoja, puheensorinaa ja opettajat kuuluttivat tietoja vähän väliä. Muillakin kouluilla taisi olla siellä jonkin sortin urheilupäivä. Välillä joutui pelkäämään, jäisikö siellä ahkerien pikkujuoksijoiden alle!

Alppihiihtopiste – vauhtia ja tasapainoilua

Alppihiihto on monelle ehkä vähän harvinaisempi ja erikoisempi laji, joten oli hyvä että siitäkin oli piste. Sielläkin startattiin verryttelyillä. Porukka kieri lattialla, teki vatsalihasliikkeitä, eteni vaikka minkälaisin tavoin lattialla: konttaamalla, sivuttaen. Pisteeseen kuului myös kapealle tangolle kiipeäminen, sillä pysyminen ja sillä kävely, puomilla kävely ja esteiden ylittäminen. Kierroksen loppuvaiheeseen kuului pukkihyppely ja ehkä se suurimman osan kestopuomien – juustomereen hypääminen. Aika hauskanäköistä menoa! Lopuksi porukka otti pallot ja teki niiden avulla tasapainoharjoituksia.

Koulumme abi, **Emma Kammonen**, näytti osallistujille esimerkkiä radan läpikäymisestä ja antoi haastattelun pisteen päättymisen jälkeen. Hän on aloittanut lasketteluun todella pienenä, jo 3-vuotiaana. Hän kertoi pitäneensä siitä aluksi vauhdin takia ja siksi, että se on

talvella harrastettavaa. Näin tekemisenpuute ei pääse iskemään kylmänä ja lumisena vuodenaikana.

Hän treenaa kaksi kertaa päivässä, mikä kuu-
lostaa tosi hurjalta. Hän kuitenkin pitää yh-
den lepopäivän viikossa.

– Murto-osa harjoittelusta koostuu aamu-
treeneistä. Suurin osa treenaamisesta tapah-
tuu siis koulun ulkopuolella, Emma kertoi.
Hyvänä hän pitää lajissa erityisesti sitä, et-
tä pääsee syksyisin harrastusleirille ulkomail-
le; Suomessa kun ei ole silloin lunta.

Hän kumosi napakasti lajiin liittyvät stereo-
typiat.

– Monet luulevat, että meille vain pistetään
monot ja sukset jalkaan ja että lasketaan sit-
ten vain alas. Ei se ole vain sitä. Tämä on
tosi rankka ja myös kallis laji, tuhansia eu-
roja kuluu vuodessa. Se myös vie tosi paljon
aikaa ja lajia pitää rakastaa tosissaan.

**Aikooko Emma sisällyttää lajin tulevai-
suuteensa?** – En käy enää kisoissa, mutta
liikunta ja treenit jatkuvat normaalisti. Luki-
on jälkeen urheilu jatkuu liikkumalla ja mah-
dollisilla urheiluhierojan opinnoilla. Talvisin
aion valmentaa junioriharrastajia, vaikka hei-
tä ei olekaan niin paljon kuin ennen. Olisi kyl-
lä hyvä, jos tulisi myös uusia harrastajia.

**Mistä uusien harrastajien sitten kannat-
taisi etsiä tietoa?** – Etsikää nettisivuilta
oman paikkakunnan hiihtoseura. Täällä Kuo-
piossa se on PHS eli Kuopion hiihtoseura. Sen
valmentajana on Ossi Pirinen, joka oli muka-
na Klassikan päivässä.

**Emman mielipiteet urlusta eroavat mui-
den haastateltujen kommentteista.** –
Täällä urlussa on monen lajin harrastajia, mi-
kä on hyvä juttu. On myös hyvä, että tämä
on isossa kaupungissa.

Mäkihyppy – rullailua ja ponnis- telua

Mäkihyppypisteellä ryhmäläiset laskivat alas
liuskaa, jonka takaosassa oli tanko aivan kuin
hyppytornissa. Sitten he laskivat skeittilau-
dan tyypisellä jutulla liuskan alas ja ponnis-
tivat itsensä patjalle. Kuului monenlaisia nau-
run purskahduksia ja ”äänitehosteita” kuten
karjahtelua.

Kysyin **Joonas Lönniltä** (10C) ja **Jani Kor-
hoselta** (09) muutaman kysymyksen lajis-
ta. Molemmat ovat innostuneet mäkihypystä
melko aikaisin, 13- ja 7-vuotiaina, telkkaria
katsellessaan.

Janin treeneihin kuuluvat koulun aamutreenit
koulun puolesta kolme kertaa viikossa. Joo-
nas treenaa joka päivä. Hänen ohjelmaansa
kuuluu mm. voimistelua ja taitotreeniä.

Mikä onkaan se lajin paras juttu? Hyppäämi-
nen, jos pojilta kysytään. – Muissa lajeissa ei
voi kokea samoja juttuja.

– Huono puoli on painon kanssa kikkailu. On
vaikeaa pitää paino lajiin sopivana, Jani ker-
toi. Joonas on samaa mieltä, mutta täyden-
tää vielä, että se vaikuttaa ratkaisevasti suo-
ritukseen.

Poikien tulevaisuudensuunnitelmat ovat mel-
ko samankaltaiset: He haluavat menestyä
maailmalla ja päästä kiertämään Eurooppaa.

– Olisi vaikeaa yhdistää koulu ja urheilu ilman
urlua. Kilpailumatkat ja aamutreenit ovat
mukavia, Jani sanoi.

Joitakin varmasti kiinnostavat mäkihypyn va-
rusteet ja hinnakkuus. Voisitteko kertoa sii-
tä?

– Aloittelijoille tulee välineet seuran puolesta,
eikä laji ole muutenkaan kovin kallis verrat-
tuna joihinkin muihin lajeihin. Lajista saa tie-

toa ottamalla yhteyttä Puijon hiihtoseuraan ja kysymällä paikanpäältä.

Yleisurheilu – kirppuhyppyjä ja kansainvälisiä unelmia

Yleisurheilupisteellä lajiin tutustujat makasivat selällään ja heittelivät jalkojaan puolelta toiselle. Sen jälkeen olivat vuorossa kirput, joiden tekeminen ei olekaan aivan helppoa. Hyyt alkoivat kuitenkin sujua hienosti, kun lajin harrastajat näyttivät esimerkkiä.

Yleisurheilijoista tapasin **Tuomas Rouvalin** ja **Milla Mikkasen**. Rouvali kertoi aloittaneensa harjoittelun 15-vuotiaana, mutta kilpaileminen alkoi jo neljä vuotta aiemmin. Mikkanen puolestaan oli 13-vuotias aloitessaan treenaamisen. Molemmat kiinnostuivat lajista, kun huomasivat pärjäävänsä siinä. Mikkanen lisäsi, että yleisurheilun monipuolisuus houkutti aloittamaan sen. Heidän mukaansa laji parantaa keskittymistä ja ajankäytön suunnittelu helpottuu. Lisäksi yleiskunto kasvaa. Huonoja puolia ei heti tullut mieleen, mutta lyhyen mietinnän jälkeen Mikkanen keksi yhden.

– Joskus tuntuu siltä, etten jaksaisi treenata ollenkaan. Onneksi tunne ei kuitenkaan kestä kauaa.

Urlusta molemmilla oli paljon positiivista sanottavaa: aamutreenit helpottavat urheilun ja koulun yhteensovittamista, ja pienempi kurssimäärä auttaa jaksamaan. Tulevaisuu-

dessä molemmat tavoittelevat kansainvälistä menestystä.

Sähly – täysillä reikäpallon perässä

Sählyä pelaava **Lauri Gunnap** on yleisurheilijoiden kanssa samaa mieltä siitä, että urlu helpottaa koulun ja urheilun yhdistämisessä.

– Aloitin sählyn kaksi vuotta sitten, kun kaverit pyysivät mukaan treeneihin. Olen kyllä ollut aina kiinnostunut lajista.

Gunnapiin mukaan sählyä pelattaessa kunto kasvaa ja kilpailun jälkeen on hyvä olo. Huonoja puolia sählyssä ei hänen mielestään ole.

– Unelmani sählyn suhteen on edetä niin pitkälle kuin taidot riittävät. Liigaan asti olisi hienoa päästä, Gunnap kertoi loppuverryttelyn jälkeen. Hetkeä aiemmin salibandypisteellä useat lajin kokeilijat olivat pelanneet nopeampoisia ”kolme vastaan kolme” -pelejä. Sählykaukalon tunnelma kuvasti Klassikan päivää loistavasti: kentällä painetaan täysillä, mutta kaukalon laidalla otetaan rennosti.

Näiden lajien lisäksi oli mahdollisuus kokeilla mm. tennistä, jääkiekkoa, Jukan juoksuhetkeä ja uintia. Niitä emme valitettavasti päässeet katsomaan, mutta päivä oli mukava ja monipuolinen ja toi hyvää vaihtelua koulua-herrukseen.

Miia Laine ja Julia Pakarinen

... from the black depths of my own soul

A few questions to the Finnish bestselling author Leena Lehtolainen

For all those interested in crime stories or for future writers among you, a few questions to the Finnish bestselling author **Leena Lehtolainen**. Leena Lehtolainen was born in Kuopio on March 11, 1964. She went to school in Outokumpu, read the 5th and 6th grade the same year and graduated from school 1982, then studied literature and theatre sciences in Helsinki University; she is now licentiate of philosophy. Her best known books are the series around police commissioner Maria Kallio.

About writing:

When did you start writing? I got my first diary when I turned seven, and since then I have been writing. But I created stories in my head even earlier.

Did your parents or someone else encourage you? My parents taught Finnish at upper grade and high school, so there were lots of books at my home, but they have led me to write very independently

Where do you get your inspiration from? Are the books based on some real events? There is often a question or a theme which inspires me, but sometimes I can't even name where the first idea comes from. None of my books are based on real events, only some small details.

Do you have sometimes writer's block and what are you doing against it? There are better and worse days. I have learned that if writing goes badly, it is better to stop, go

out, do some housework etc. Then the ideas come back when you are not actively thinking about writing.

Do you always have fun while writing? I have, most of the time, but of course, when I write about horrible things, it can also be very hard. I have to find the evil inside me and then write about it.

How long does it normally take you to write a book? The journey from the first ideas to the printed book lasts normally three to four years. I plan a lot beforehand, get to know my characters, visit the milieus, talk to different experts. The writing process itself is about a year.

Where do you like to write? Why? At home, behind my desk, when I am alone. There it is easiest to concentrate. But I can also write in trains, busses, hotel rooms, airport lobbies – if necessary.

When do you like to write? Why? I have so far had very bourgeois timetable, because of my children's schedule, so I have mostly written daytime. I think I am most effective between 3 and 7 PM.

Do you write with or without a plot? I do have a plot, a kind of synopsis, but of course I don't know everything that will happen during the book, because it would be very dull to write without any surprises.

Do you first create the characters or the plot? They come together. At first, there

is a theme or a question I want to inspect. I often think what kind of characters the book will need and create them according to that. I love finding the right names for the persons!

Do you write about subjects you like to write or does it sometimes depend on the market? I only write about the subjects that interest me. I simply can't do otherwise.

When will your next book come out and what will it be about? I am writing the twelfth novel about Maria Kallio, but it is still work in progress, not even half way ready. If everything goes ok, it should come out next autumn.

Which of the books you wrote you like most? I really can't say. All are important in their own way.

Do you always like the books you wrote or not? I always like something about them, but I have not written a perfect book yet... If I would feel like that, I should stop writing.

How well do you know your own characters and how do you like them? I know them quite well, I know more about them than I tell in the books. I like to write about people, who are not easily likeable, they are often more interesting than the nice people.

What are the downsides of being an author? No one else can do your job for you! If you are sick and can't write, you can't get a replacement for you. And it is in a way a very insecure job, you never know if you are going to finish the next book and how it will be received.

When "Maria Kallio" got filmed, did you have a say in the writing of the screen script? I met the producers, the script writer and later the directors and actors. My atti-

tude to all the dramatizations is that if I can help the team, I will be glad to do so, but they are professionals in their jobs, not me.

Personal:

How much free time do you have and what do you like to do? I can have lots of free time, because I can basically decide how I use my time! Because my work consists of sitting behind the computer, I like to move, do things like jogging, Nordic walking, mushroom picking, cross-country skiing and sailing. I read a lot, travel abroad, go to the theatre and to different kinds of concerts. I also sing myself.

How would you describe yourself? I am a person who likes to be alone, which is good for a writer. I have a very passionate attitude towards my work and also many things like music, figure skating, nature and especially cats. We have two of them, Tauno and Miutsi.

Are there any similarities between you and the characters in your books? I have divided myself between so many of my characters that it is not easy to say this clearly. There is a part of me in Maria Kallio, in Hilja Ilveskero, in many characters of the non-crime novels and short stories... And of course, all the murderers come from the black depths of my own soul.

Who is your favorite author and why? It is totally impossible to name only one, or ten... The authors I read often over again are for example Jane Austen, Barbara Pym, Hella Wuolijoki and Henry Parland. I think the main reason is the interesting characters.

Can you give us some tips on how to become a writer? You have to write! It is like sport: even if you have talent, you need

to practice it. Try many styles and forms to find your own voice. I also recommend reading a lot. Reading is educational. Be open and curious, and trust to your own talent!

Valerie Berger, 12EKI

Figure 4: The Finnish bestselling author Leena Lehtolainen.

Figure 3: The Finnish bestselling author Leena Lehtolainen.

European Youth Forum -raportti

Maanantaiaamuna 22.10 klo 6.00 pakkasimme bussin täyteen innokkaita, mutta loman jäljiltä kuolemanväsyneitä klassikkalaisia ja käänsimme nokan kohti Vantaan tiedekeskus Heurekaa.

Perillä meitä odotti European Youth Forum-tapahtuma, jonka johdosta talo täyttyi vauhdilla luonnontieteistä kiinnostuneista lukiolaisnuorista. Päivän ohjelmassa oli Heurekan näyttelyiden kiertelyä, työpajoihin osallistumista ja luentoja kuuntelua.

Tiedekeskuksen johtajat ja tapahtumavastaavat toivottivat aluksi vieraat tervetulleiksi tilaisuuteen auditoriossa, josta klassikkalaiset suuntasivat näyttelytiloihin. Vaikka olen itse paikassa muutaman kerran käynytkin, yllätyin uusista näyttelyistä positiivisesti. Mielenkiintoisin oli ehdottomasti ilmastonmuutoksen vaikutuksia esittelevä KlimaX-näyttely. Aluksi näyttelyvieraat vetivät kirkkaan keltaiset kumisaappaat jalkaan ja marssivat hämärää käytävää pitkin kunnes askel alkoi tuntua raskaalta – ja syystä! Suuren näyttelysalin lattialle oli laskettu lainehtimaan reippaat 20 cm vettä. Harvinaisen mieleenjäädä tapa havainnollistaa ihmiskuntaa uhkaavaa merenpinnan nousua.

Ehkä retken parasta antia olivat kuitenkin erilaiset työpajat, joiden aiheet käsittelivät

kaikkea kantasoluista tietokoneohjelmointiin. Työpajoja kierrettiin muutaman opiskelijan ryhmissä, ja niitä oli pystytetty ympäri Heurekaa. Klassikan ryhmät kunnostautuivat yltämällä päivän parhaisiin tuloksiin sekä kantasolupelissä että vaahtokarkkihaasteessa!

Päivän päätteeksi oli ohjelmassa vielä Linux-ohjelmiston kehittäjän **Linus Torvaldsin** luento. Kieltämättä ajatus tietokoneaiheisesta luennoista englanniksi ei ollut kovin innostava, mutta kokemus oli ehdottomasti positiivinen. Torvalds kertoi urastaan, elämästään ja työskentelystään Yhdysvalloissa mielenkiintoisesti ja antoi ajattelun aihetta muillekin kuin ohjelmoinnista kiinnostuneille kuulijoille. Hän vastaili mielellään kuulijoiden kysymyksiin ja pyrki innostamaan jokaista toteuttamaan unelmiaan.

Tapahtuma oli ehdottomasti näkemisen arvoinen kokemus ja virkistävän erilainen koulupäivä. Mielenkiintoista tarjontaa oli onneksi järjestetty niillekin, joita ohjelmointi tai moninaiset fysiikan ilmiöt eivät saa kiljahtelemaan riemusta.

Rankka päivä tuntui tehneen tehtävänsä, sillä illalla bussista valui vähintään yhtä uupunutta porukkaa kuin sinne aamulla sullottiin.

Tanja Vartiainen

Nikke Variksen matka makujen maailmassa

Maailmalla kiertänyt makututkija Nikke on selvittänyt klassikkalaisten ravintolatottumuksia keräten gallupia koulun käytävillä

Kuva 5: Makumaailmaa tutkimassa Jenkkimaisemissa ³

Ruokaa etsimässä

Elämme aikakautta, jolloin pitsakuski tulee poliisia nopeammin kotiovelle. Ruokailu toimii päivittäin energianlähteenä, mielihyvän tuottajana sekä toisille jopa elämäntapana. Ruoan tehtävä on myös vahvistaa ystävyys-suhteitamme ja osoittaa eri kulttuurien rikkauksia – ruoka yhdistää meitä kaikkia! Ehkä ihmisten tulisi hylätä triviaalit murheensa ja keskittyä elämässä siihen olennaiseen... eli syömiseen!

Kuten vanha sananlasku kertoo ”Ruoka miehen tiellä pitää!”, mutta mistä löytää se tie parhaimpiin ruokapaikkoihin Kuopiossa? Löytyykö niitä muhkean Anttilan rakennuksen takaa vai piileskeleekö niitä kenties maankamaran alla toriremontin syövereissä? Nyt on

tullut aika selvittää, mistä klassikkalaiset hakevut safsansa!

Tuoreeseen sisäiseen tutkimukseen pohjautuvien salaisten tietojen mukaan tämän koulun oppilaiden kahtena suurimpana suosikkina nousevat ylös jenkkiperäinen McDonald’s (aka. mäkkäri) sekä nuorison pikaruokalahitti Subway (vapaa käänös suomeksi – Metro).

Maailmanlaajuinen ruokaketju McDonald’s on levittäytynyt jo jokaiseen maahan (Pohjois-Koreaa lukuun ottamatta) ja on esimerkiksi Brasilian suurin kansan työllistäjä. ”Subissa” puolestaan saa tilata henkilökohtaisien valintojen kautta höystettyjä patonkeja. Myytin mukaan patonki- ja täytevalikoimasta voi saada muodostettua yli kaksi miljoonaa eri kombinaatiota, minkä ansiosta pystyy nauttimaan eri yhdistelmän jokaisella ruokailukerralla.

Molemmissa kyseessä olevissa pikaruokaloissa saavat opiskelijat alennuksia! Mäkkäriässä saa opiskelijakortin avulla ilmaiseksi Plus-ateria-lennyksen aterialleen ja Subwayssa pääsee nauttimaan päätähuimaavasta 10 prosentin alennuksesta.

Muihin suosituimpiin ravintoloihin kuuluvat Amarillo, Memphis sekä kiinalaiset (Dragon Shen, Chi Foo ja Canton Hin). pizza-kebab-ruokaloista ykkössijalle taisteli itsensä Amore maagisilla auton renkaan kokoisilla pizzoil-lansa, vaikkakin nimeltä mainitsemaaton kyy-

³<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/nikke-variksen-matka-makujen-maailmassa-2/dscf2877/>

ninen klassikkalainen kritisoi sen vessojen törkyisyyttä.

Kaiken kaikkiaan klassikkalaisten yleinen mielipide ruokailupaikoista on positiivinen. Johtuneeko tämä sitten runsaasta valinnanvarasta (kyselyssä tuli ilmi jopa 40 eri ruokapaikkaa) vai siitä, ettei ole paremmastakaan tietoa? Ruokaileminen on aina tutkimusmat-

ka uuteen makumaailmaan, joten kannattaa pitää vaihtoehdot avoinna ja kokeilla uusiakin ravintoloita. Toisaalta ”kun on kerran löytänyt hyvän paikan, miksi sitä turhaan vaihtamaan?” toteaa isoäitini ja varaa jo kahdeksatta kertaa matkaa samalle Gran Canarian saarelle...

Nikke Varis

Mikkonen ja Heikkinen suosittelevat Mustaa Lammasta

Kokenut, maailmaa kiertänyt viinimaistelijaja **Kalle Mikkonen** suosittelee lämpimästi Mustan Lampaan viinejä. Erityisesti kuiva, kypsän hedelmäinen, Dom Perignon on tarttunut nuoren lahjakkuuden kielenpäähän.

Kollega **Teemu Heikkisen** valikoivaan makuun sopii viinikellarin harvinaisuus – Vega Sicilia Valbuena (359,-). Heikkinen on käynyt kartuttamassa makumaailmaansa myös niin Alppien kuin Amerikan mantereenkin viinikellareissa.

Nikke Varis

Kuva 6: Kuopiolainen viinimaistelija nautiskelemassa kesän mauista ⁴

⁴http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/mikkonen-ja-heikkinen-suosittelevat-mustaa-lammasta/54565_1313020764945_114096772_o-2/

Taneli Juvosen protskupaukku

Protskulla päivä käyntiin!

- 1 purkki maitorahkaa
- kauraleseitä
- pähkinöitä
- 2 kokonaista kananmunaa
- 3 valkuaista
- maitoa

Kuva 7: ⁵

⁵<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/nikke-variksen-matka-makujen-maailmassa-2/aamupala/>

Kuva 8: ⁶

⁶http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/12/06/copyright-juuso-jonninen/juuson_pystykuva3/

Toimittajat esittäytyvät, osa 1

Perttu Korhonen, Juuso Kääriäinen ja Juuso Jonninen

Perttu Korhonen, 11B

Olen **Perttu Korhonen**, toisen vuoden klassikalainen. Päädyin Non Solumin toimitukseen keväällä 2012, jolloin nyt eläkepäiviään viettävä Leena Hiltunen suostutteli minua osallistumaan lehden toimintaan jotenkin "eksyttyäni" hänen luokkaansa juuri toimituksen palaverin alkaessa. En oikeastaan ollut aluksi osallistumismielessä mukana, mutta lopulta tajusin olevan liian myöhäistä kieltäytyä Leenan kutsusta, joten päädyin laittamaan nimen paperiin ja ryhtyä tuumasta toimeen.

Kiinnostuksen kohteista tärkeimpiä ovat musiikki, yhteiskunnalliset asiat ja politiikka, tietotekniikka, lukeminen ja pelaaminen. Musiikki on vapaa-ajan aktiviteeteistäni ehkä keskeisin, sillä kuuntelen musiikkia parhaimmillaan useita tunteja päivässä. Musiikkimakkuni vaihtelee elektronisen alalajeista vaihtoehtorockin ja -popin kautta hip hoppiin asti eli olen lähestulkoon kaikkiruokainen. Ylläpidän Youtubessa musiikkikanavaa, jolla on kirjoitushetkellä n. 4000 tilaajaa ja joskus teen (tai ainakin yritän tehdä) jonkin sortin sävellyksiä tietokoneella. Mainitsen vielä, että vaikka politiikka kiinnostaa ja luen ahkerasti uutisia yhteiskunnallisista asioista, en ole minkään puolueen tai järjestön jäsen, mutta ehkä vielä joku päivä. Erityistä liikuntaharrastusta minulla ei tällä hetkellä ole, mutta lenkkeilen ja samoilen luonnossa silloin tällöin ja kesällä myös pyöräilen usein.

Lempiaineitani koulussa ovat äidinkieli ja muut kielet, historia ja yhteiskuntaoppi, psy-

kologia ja musiikki. Aion kirjoittaa yo-kirjoituksissa äidinkielen, englannin/ruotsin, pitkän saksan, pitkän matematiikan, yhteiskuntaopin ja mahdollisesti historian tai psykologian. Tulevaisuuden suunnitelmat ovat muuten vielä vähän avoimina, mutta todennäköisesti päädyn jonakin päivänä ammattiin, joka liittyy tavalla tai toisella johonkin lempiaineeseen.

Juuso Kääriäinen, 11C

Olen **Juuso Kääriäinen**, 17-vuotias klassikalainen. Käyn lukiota toista vuotta ja tarkoitus olisi hävittää kaikki 75 kurssia alta pois ja kirjoittaa viitisen ainetta kevääseen 2014 mennessä.

Asun Sorsasalossa. Se on se pieni saari Kuopion pohjois-osassa, sen läpi tempaisee päivittäin noin 28 000 ajoneuvoa Kuopion ja Siilinjärven välillä, mutta olen yksi sen vain 173 asukkaasta. Kesäisin liikun kotoani keskustaan moottoripyörällä, talvisin matkaan linja-autossa.

Lempimusiikkia minulla ei varsinaisesti ole, hyvät kappaleet joita musiikkikirjastostani löytyy, eivät katso tyylilajia. Eräänä päivänä olen iskelmä-tuulella, toisena päivänä taas rytmimusiikilla ja jonakin päivänä lämäsen klassisen sinfonian kaiuttimistani ulos. Ehkä ainoat tyylit, mitkä voin suoraan rajata pois ovat metallimusiikki ja nykyajan mainstream-R&B, joka on jo pelkkää rahantahkoamista tietokoneella.

Minua on sanottu "yhteiskunnallisesti valvutuneeksi". Olenkin kiinnostunut yhteiskunnal-

lisistä asioista. Sanomalehti tulee luetuksi päivittäin, kotimaa- ja taloussivut ovat kaikista kiinnostavimpia. Kirjoittaminen, puhuminen ja päteminenkin on hauskaa puuhaa. Olen asettanut itselleni tavoitteen, etten koskaan jäisi sanattomaksi. Siinä olen aika hyvin pysynyt, mutta väittelemisessä voi siitäkin huolimatta tulla edelleen pataa, aikalaila, mutta vastaaja saa olla jo aika hyvä! Yhteiskunnallinen tieto on erittäin hyvä keino kyniä jotkut pystyyn!

Kouluaineista matematiikka ja ruotsi ovat mielestäni rasittavimmat aineet. Matematiikka on pitkä, ajattelin raivata itseni siitä läpi, meni miten meni, mutta onhan keskiarvoni kuitenkin yli 6! Laskeminen ei ole minun heinäni, siksi kompensoin sitä kirjoittamisella.

Äidinkieli, yhteiskuntaoppi ja historia ovat minua kiinnostavia aineita. Pidän kirjoittamisesta, muuten en ehkä löisi näppäimiä toisen perään tätäkään varten. Tähtään äidinkielestä erinomaiseksi kirjoittajaksi, ja täydelliseksi suomen kielen hallitsijaksi. Koskaan ei voi ilmaista itseään liikaa tai liian hyvin.

Harrastan video- ja valokuvausta varsin ahkerasti. Tietokoneeni on monen sadan gigan edestä täynnä kaikenlaisia kuvauksia 2005 vuodesta lähtien, jolloin sain videokameran syntymäpäivälahjaksi. Se tie onkin vienyt minua varsinaiseksi sana-sepoksi; kirjoittamisesta tulee olo, että saa jotakin aikaiseksi ja pystyy palaamaan hyvällä tapaa menneeseen.

Kirjoittamisella ja kuvaamisella on tietty yhteys: ne dokumentoivat ajatuksia ja ympärillä tapahtuvia asioita. Maailma muuttuu jatkuvasti, eikä muistoihin jää kaikkea, saatika niin tarkasti. Jokainen teksti jää elämään. Siksi olen tyytyväinen oman elämäni materiaalipankista, johon olen kuvannut ja kirjoittanut kaikenlaista jo vuosia. Olen luonut pienen henkilökohtaisen aikakoneen.

Innokkaista kirjoitustaipumuksistani huolimatta, päädyin lehdentekijäksi sattumalta ja ilman hakeutumista. Samalla tavalla, kuin Pertun kanssa: eksyimme erääseen tyhjään luokkaan, jossa kaverimme Juuso oli istuskelemassa. Luokka oli vielä tyhjä, emmekä tiedeneet että siellä oli käynnistymässä Non Solum -kokous. Lehden silloinen vetäjä, Leena, tuli sisään ja miehitti oven, ikään kuin pyydystäen meidät lehteen. Eipä siihen sanaa saanut väliin ja homma polkaistiin käyntiin. Ensimmäiset jutut tehtiin "Peran" kanssa kevään 2012 lehteen.

Oleminen mukana Non-Solumissa tömpäsen taas yhden uuden raudan liekkeihin. Kello tuleekin jo puoli kolme yöllä, mutta kirjoittaminen on parhaimmillaan tähän aikaan, kun on täysin hiljaista ja ajatus kulkee. Tästä saa sitten maksaa aamulla... Pääasia kuitenkin on, että pystyn tuottamaan laadukasta tekstiä tähän lehteen teidän luettavaksi!

Juuso Jonninen, 11A

Olen **Juuso Jonninen**, 17-vuotias toisen vuoden opiskelija Klassikassa.

Päädyin lehden toimitukseen vähän ennen Peraa ja kaimaani Juusoa. Viime keväänä Leena kävi kysymässä minua välitunnin aikana toimintaan mukaan, mihin suostuin. Ensimmäisellä kerralla ainoa tehtäväni oli kuvien ottaminen. Sitä ennen olen toiminut Klassikalla erilaisissa valokuvaustehtävissä. Nyt olen ottanut lisätehtäviä koulun lehden toiminnassa: teen lehden nettiversiota yhdessä muutaman muun toimittajan kanssa ja saatan kirjoittaa seuraaviin numeroihin juttuja.

Olen monelle ensimmäisen vuoden opiskelijalle tuttu tutorointitehtävistä varsinkin kesältä ja syksyltä. Näissä tehtävissä olen pyrkinyt olemaan oma itseni. Itsensä nolaaminen on

välillä ihan mukavaa.

Valokuvausharrastukseni aloitin yläkoulun yhdeksännen luokan alussa biologian kasvikoelman innoittamana. Entisessä yläkoulusani Hatsalassa työskenteli erityisopettajana Siilinjärven Kamerat ry:n (SiiKa ry) puheenjohtaja. Häneltä kysyin silloin neuvoja luontokuvaukseen, ja hän houkutteli kameraseuran toimintaan. Siihen liittymistä en ole katunut, koska sieltä olen saanut paljon oppia. Pääsääntöisesti harrastan luontokuvausta, mikä näkyy mm. koulun lehden kuvissa. Henkilokuvaukseen olen perehtynyt etenkin Klassikan valokuvaustehtävissä. Luontokuvaus on välillä aikaa vievää, mutta hauskaa. Kuvaan pääsääntöisesti eri eläinlajeja, joita on kertynyt reilussa kahdessa ja puolessa vuodessa n. 260. Viime keväänä erikoistuinkin lintukuvaukseen.

Harrastuksiini kuuluu myös suunnistus Kuopion Suunnistajissa. Suunnistus ja luontokuvaus tukevat hyvin toisiaan, koska maastossa liikuttaessa monet kiinnostavat kuvauskohdet tulevat esille.

Koulussa olen kiinnostunut eniten yhteiskuntaopista, biologiasta, psykologiasta ja kuviksesta. Olen lisäksi kiinnostunut politiikasta. Yo-kirjoitukset aloitan kolmannen vuoden syksyllä biologialla. Lukion jälkeen aion mennä varusmiespalvelukseen sotilaspoliisijohtajakoulutukseen, minkä jälkeen suuntaan yliopistoon lukemaan biologian ja maantiedon opettajaksi tai turvallisuusosalalle kuten poliisiksi.

Sitten tarkemmin lehteen kuvaamistani kuvista. Nämä kuvat olen kuvannut pääsääntöisesti tämän vuoden syksynä. Muutama on kylläkin kuvattu vastaavana vuoden aikana vuosi sitten. Kuvauspaikkoina ovat olleet näissä kuvissa pitkälti kotini lähiympäristö Puijonlaaksossa. Kuvat ovat lintuvoittoi-

sia, mutta kuviin mahtuu myös kuvia oravasta, kuutäpläpölköstä ja kameran heilautuskuvia. Heilautustyyli on yksi suosikkikuvaustavoistani, koska sillä saa muovattua kohteen erilaiseksi ilman kuvankäsittelyohjelmaa.

Kuva 9: Perttu Korhonen. Klikkaa kuvaa suurentaaksesi!

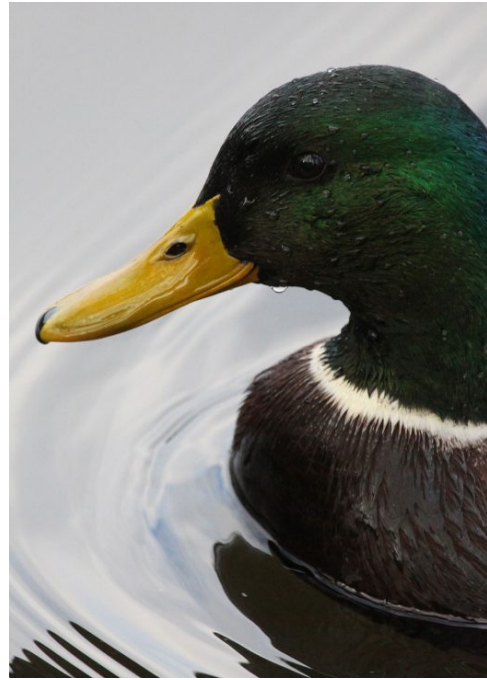
Kuva 10: Juuso Kääriäinen. Klikkaa kuvaa suurentaaksesi!

Kuva 11: Juuso Jonninen. Klikkaa kuvaa suurentaaksesi!

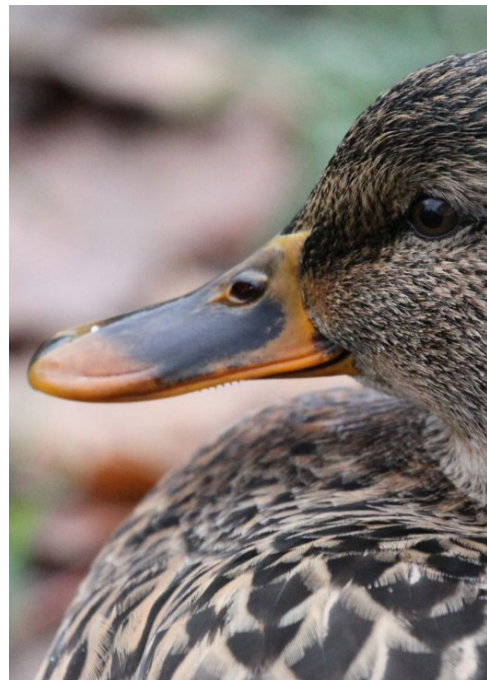
Kuva 12: ⁷

Kuva 14: ⁹

Kuva 13: ⁸

⁷http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/kuvia-2/juuson_pystykuva1/

⁸http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/kuvia-2/juuson_pystykuva2/

⁹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2012/11/22/kuvia-2/juuson_pystykuva8/